

عنوان مقاله:

درآمدی بر سیماشناسی معماری تهران در پرتو نظام های آینده پژوهانه

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری، توسعه و بازآفرینی زیرساخت های شهری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

راضیه لیب زاده - استادیار، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تحقیقات، تهران

امیر منفردپور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران

خلاصه مقاله:

گسترش کلانشهر تهران به لحاظ کالبدی مسائل مختلف اجتماعی و فرهنگی را ایجاد کرده است. از جمله این مسائل، کاستی ها و مشکلات مرتبط به سیمای شهری و آثار فرهنگی آن بر شهروندان است. هدف این پژوهش بررسی وضع موجود سیمای شهر تهران و ارائه راهکارهای متناسب با بستر اجتماعی کشور در راستای چشم اندازهای آینده پژوهانه است. دستیابی به هدف میتواند بسترساز ایجاد سیمای شهر همسو با حق منظر شهری باشد. در این پژوهش در مرحله اول با استفاده از روش تحلیلی-تفسیری، مبانی نظری بیان گشته و سپس با استفاده از روش کیفی، سیمای شهری تهران بررسی شده است، در پایان نیز با استفاده از روش تحلیلی-تفسیری و استدلال منطقی راهکارهای بهسازی سیمای شهر با توجه به شرایط آینده ارائه شده است. براساس یافته های پژوهش کاستی های موجود در سیماشناسی تهران ریشه در قوانین و رویکردهای سده قبل دارد و از آنجایی که سیمای شهری، سیستمی پویا، پیچیده و با عدم قطعیت های زیادی همراه است، نمیتوان انتظار داشت با رویکردی صرفاً سنتی و بدون توجه به «آینده» برای آن برنامه ریزی نمود و همچنین پیش بینی می گردد که تهران در آینده با معضلات جدیدتری در خصوص سیمای شهر و مسائل حاصل از آن روبه رو گردد، بنابراین توان با تغییر روش های برنامه دهی مبتنی بر آینده پژوهی، گام موثری در احقاق حقوق شهروندی مخاطبان شهر آینده برداشت.

کلمات کلیدی:

سیماشناسی، تهران، آینده پژوهی، حق منظر شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1113851>

